N A D Ě J E

Zlomky ze života kladenského farního společenství

VÁNOCE
2021

Claudio COELLO
Svatá rodina

Vážení a milí farníci,
sestry a bratři v Kristu,
držíte v ruce vánoční vydání Naděje, kde je celá řada článků, za které děkuji. Naleznete zde různá vzpomínání – nedávná i z doby vzdálenější. V minulých týdnech proběhly dvě duchovní obnovy. Jedna v klášteře bosých karmelitánů ve Slaném, druhá na naší kladenské faře. Účastníci byli spokojeni v obou případech, a tak doufám, že se nám třeba v době postní podaří obě akce zopakovat.
Během dvou setkání týkajících se synodu, která proběhla na arciděkanství, jsme zjistili, že je mezi farníky touha více se poznat mezi sebou. V minulosti se takto scházeli a více poznávali naši senioři a o jejich společných zážitcích si můžete také přečíst na následujících stránkách. Možná je to inspirace pro další, kteří by se rádi potkávali nejen na bohoslužbách.
O Vánocích budeme opět duchovně putovat do Betléma, kde se setkáme s nekonečnou Boží milosrdnou láskou v malém Dítěti a zároveň se budeme klanět spolu s mudrci z Východu našemu Pánu a Králi. Kéž je pro nás toto vánoční setkání proměňující. Nechme se uzdravit z hříchu a strachu vtěleným milosrdenstvím a z vděčnosti před ním poklekněme u jesliček v radostném díkůvzdání.
Požehnané Vánoce i rok 2022 vám přeje a vyprošuje
P. Martin

Hluboký duchovní zážitek
V minulém měsíci jsem měla možnost být přítomna rekolekci v klášteře bosých karmelitánů. Byl to pro mne hluboký duchovní zážitek, o který bych se s vámi chtěla podělit.
V dnešní uspěchané a mnoha starostmi naplněné době jsem se, já a ostatní účastníci z řad kladenských farníků, ocitli v místě plném klidu a ticha. Nikam jsme nemuseli spěchat, měli jsme dost času na modlitbu i zbožné rozjímání, měli jsme dost času uvědomit si to nejdůležitější, na co občas ve shonu všedních dnů zapomínáme – stálou Boží přítomnost. Společně s bratry karmelitány jsme je modlili, slavili Eucharistii, zpívali nebo v tichu rozjímali před Nejsvětější svátostí. To ticho a možnost dlouhého rozjímání bez přerušování neodkladnými povinnostmi bylo alespoň pro mne největším přínosem, cítila jsem se osvěžená, uklidněná, s myslí obrácenou tím správným směrem.
Vlídná laskavost ctihodných bratří nám pomohla s praktickými otázkami našeho krátkého pobytu – zajistili nám samostatné ubytování pro každého i společné jídlo s předčítáním zbožných textů a poslechem církevní hudby, takže jsme byli zbaveni i těch nejmenších materiálních starostí a mohli se plně věnovat tomu, za čím jsme sem přijeli – dalšímu vzdělání ve víře a ozdravení vlastní, mnohdy ztrápené a neklidné duše.
Vlastní rekolekci vedl otec Jaroslav Suroviak OCD a tématem jeho dvou přednášek a závěrečného rozhovoru byla blahoslavenství – podle Mt 5, 1 – 12 a Lk 6,20 – 26. Prostými slovy, pro nás laiky zcela srozumitelnými, nám vysvětlil co všechno blahoslavenství pro člověka znamenají, proč se Pán s nimi na nás obrací a co by měla znamenat pro další naší cestu životem. V přestávkách jsme měli možnost se vyzpovídat a nebo si alespoň s otcem Jaroslavem pohovořit otázkách, které nám v průběhu rekolekce přišly na mysl.
Domů jsem se vracela s předsevzetím, že bude-li možnost, ráda se opět k bratřím bosým karmelitánům opět podívám.

/Jen tak na okraj – někteří z nich i v tom chladu, který na klášterních chodbách panoval, opravdu chodili v sandálech naboso/.

Marie Hamanová

A D V E T

„Advent nám ponúka čas na zastavenie a stíšenie, aby sme mohli prijímať Božiu prítomnosť. Počas týchto dní, keď sa znovu zamýšľame nad slovami sv. Josemaríu: „musíme byť presvedčení, že Boh je vždy blízko nás. My žijeme, ako keby bol ďaleko, v nebesiach, tam hore, a zabúdame na to, že je sústavne po našom boku. Je tam prítomný ako milujúci otec. Miluje každého z nás viac, než všetky matky sveta dokážu milovať svoje deti – pomáha nám, inšpiruje nás, požehnáva, a odpúšťa."

Ak sa ponoríme do tejto skutočnosti, ak sa budeme na tým často zamýšľať počas Adventu, budeme sa cítiť povzbudení, aby sme sa s istotou na neho obracali v modlitbe počas dňa – budeme mu predkladať naše trápenia, ktoré nám navodzujú smútok, našu netrpezlivosť a otázky rodiace sa v našom srdci. Toto je ten správny čas, aby sme si posilnili presvedčenie, že on nás stále počúva. „ Tebe dôverujem, Bože môj: Nech nie som zahanbený a nech moji nepriatelia nejasajú nado mnou."

Pochopíme tiež, že mnohé nečakané zvraty udalostí počas dňa, sú veľmi osobným dotykom Božím, znakom jeho pozornej starostlivosti nad každým z nás. Našu pozornosť často priťahujú problémy a ťažkosti, niekedy sotvaže máme síl na to, aby sme vnímali tie všetky dobré, krásne veci, ktoré pochádzajú od Boha. Advent je časom, kedy by sme sa mali častejšie zamyslieť nad tým, ako nás ochraňuje, vedie, pomáha nám v našom živote, aby sme ho tak chválili za všetko čo pre nás urobil a čo pre nás robí.

Keď budeme bdelí a pozorní voči láskyplným maličkostiam od nášho nebeského Otca, z nášho srdca vytryskne úkon vďakyvzdania. Vďačná spomienka na dobré veci, ktoré nám Boh urobil, nám tiež pomáha v temných časoch ťažkostí, problémov, chorobe, utrpení. „Radosť z evanjelizácie", napísal pápež, „vždy vychádza z vďačnej spomienky – je to milosť, o ktorú máme vždy prosiť." Advent je tiež časom, ktorý nás vyzýva, aby sme si viedli akýsi interný zápisník Božích prejavov lásky voči nám. „Očakávam", povedal sv. Josemaría, „že ty, tak ako aj ja, sa poďakujeme nášmu Pánovi. A viem aj to, že bez nejakej falošnej pokory, táto vďačnosť v tebe zanechá ešte väčší pocit presvedčenia, že si si z toho nič nezaslúžil sám.

Dominus veniet! Boh prichádza! Toto krátke zvolanie otvára obdobie Adventu a osobitným spôsobom ho možno počuť počas týchto štyroch týždňov, ako aj počas celého liturgického roka. Boh prichádza! Nie je to len že Boh prišiel v minulosti, nielen jednoduchý oznam, že Boh príde v budúcnosti. Je to niečo, čo sa naozaj práve deje – deje sa to teraz a bude sa to diať aj naďalej, ako bude plynúť čas. V každom momente „Boh prichádza", v každej chvíli dejín, náš Pán hovorí: „Môj Otec pracuje doteraz, aj ja pracujem".

Advent nás vyzýva, aby sme si uvedomili túto pravdu, a podľa toho aj konali. *„Však viete, aký je čas, že už nadišla hodina, aby ste sa prebudili zo sna. Neustále bdejte. A čo hovorím vám, hovorím všetkým: Bdejte!"* Tieto výzvy zo Svätého Písma, v čítaní na prvú nedeľu adventnú, nám pripomínajú neustále prichádzania, *adventus* nášho Pána, nie

zajtra, ale dnes. Boh nie je len v nebi, nezaujímajúci sa o nás a naše dejiny. On je naozaj Boh, ktorý prichádza. Keď budeme pozorne rozjímať nad textami adventnej liturgie, pomôže nám to pripraviť sa tak, aby jeho prítomnosť neprešla bez nášho povšimnutia.

Pre Otcov Cirkvi Božie „prichádzanie" – sústavné, a aj samotná súčasť jeho bytia – sú koncentrované v dvoch hlavných príchodoch Krista: v Jeho Vtelení a v jeho slávnom príchode na konci dejín. Advent sa odohráva medzi týmito dvomi bodmi. V prvých dňoch sa zdôrazňuje očakávanie Pánovho posledného príchodu na konci čias. A ako sa blíži Vianoce, pamiatka betlehemskej udalosti, ktorá priniesla plnosť času, sa stáva stále živšou. „Pre tieto dôvody je Advent význačne časom zbožného a radostného očakávania."

Prvá prefácia Adventu spája túto dvojitú tému: „Lebo pri svojom prvom príchode... splnil pradávne prisľúbenia a otvoril nám cestu do večnej spásy, aby sme pri jeho … druhom príchode dostali prisľúbený dar spásy, ktorý … bedlivo a túžobne očakávame."

Dni čakania a nádeje

Tou základnou tóninou Adventu je čakanie, ale je to čakanie na to, že Pán príde a toto sa mení na nádej. Skúsenosť nás učí, že životom prechádzame v očakávaniach a v nádeji. Keď sme boli deti, chceli sme narásť, ako mladí muži a mladé ženy v nádeji očakávame veľkú lásku, ktorá by naplnila naše životy, keď sme dospelí, dúfame v profesionálne naplnenie, istý úspech, ktorý by nasmeroval celý náš zvyšný život, keď zostarneme, dúfame v nejaký dobre zaslúžený odpočinok. Napriek tomu, keď sa tieto túžby naplnia, alebo aj keď zlyhajú, uvedomujeme si, že to, v čo sme dúfali, ešte nebolo všetko. Potrebujeme nádej, ktorá siaha za to, čo si dokážeme predstaviť, potrebujeme to, čo nás prekvapí. A tak aj keď mávame veľké či malé nádeje, ktoré nás posúvajú zo dňa na deň vpred, bez tej najväčšej nádeje zo všetkých, zrodenej z Lásky, ktorú Duch Svätý vložil do našich sŕdc, všetko ostatné je nedostačujúce.

Adventný čas nás pobáda, aby sme si kládli otázky: V čom spočíva naša nádej? Alebo možno ísť ešte hlbšie: aký zmysel má môj terajší život, moje dnes, moje teraz? „Ak čas nie je naplnený prítomnosťou, obohatenou zmyslom," povedal Benedikt XVI., „očakávania prinášajú riziko, že budú neznesiteľné – ak človek očakáva niečo, ale v danom momente neprichádza nič, inými slovami, ak prítomnosť zostáva prázdna, každá chvíľa, ktorá plynie, sa zdá byť extrémne dlhá a čakanie sa stáva príliš ťažkým bremenom, lebo budúcnosť zostáva úplne neistá. Na druhej strane, ak čas je obdarený zmyslom a ak v každej chvíli vnímame niečo špecifické a zmysluplné, práve vtedy radosť z očakávania robí prítomnosť vzácnejšou.

mnosti a čakania na to, čo je večné. Je to čas radosti, dôvernej radosti, ktorú nikto nedokáže vziať.*„Ale zasa vás uvidím",* sľubuje Ježiš svojim učeníkom*, „a vaše srdce sa bude radovať. A vašu radosť vám nik nevezme"*.Radosť v čase očakávania je hlboko kresťanský postoj, ktorý môžeme vidieť u našej Preblahoslavenej Matky: od chvíle Zvestovania „panenská Matka túžila s nevýslovnou láskou"po príchode svojho Syna, Ježiša Krista. Mária nás učí, aby sme čakali s pokojným srdcom na príchod nášho Pána, pričom sa tiež vnútorne pripravujeme na to stretnutie, s radosťou sa snažíme „vybudovať jasličky pre nášho Boha v našich srdciach."

Chebenová Anna

V naší rodině bylo odjakživa pod vánočním stromkem Jezulátko v dřevěných jeslích

Jeho „pobytu“ u nás však předcházela mnohá dramata. Je nutno předeslat – moje maminka byla Volyňská Češka narozená v roce 1912. Žila v západní Volyni spadající pod Polsko, s výjimkou období, kdy Volyň zabrali bolševici a uplatňovalo se revoluční právo. Lůza rabovala majetky a mimo jiné i zámek v místě, kde žila rodina maminky. Ona vzpomínala, jak vyhazovali věci – nábytek, obrazy, porcelán ven z okna. Malé děti tam chodily sbírat střepy porcelánu na hraní. Mamince bylo asi sedm let a našla vyhozeného Ježíška. Upadl na peřinu, a proto se nerozbil. Vzala si ho domů a od té doby s nimi byl každé Vánoce. Za války byla maminka zdravotnicí v polní nemocnici čs. armádního sboru, s armádou došla až do Prahy a všechny její věci včetně Jezulátka zůstaly na Volyni. Její rodina do Čech přišla v rámci reemigrace Volyňských Čechů v roce 1947. A k velké radosti maminky jí přivezli i toto Jezulátko. Od té doby je stále s námi i po mamінčině smrti.

Helena Součková

Život v křesťanské rodině dává člověku první kontakty s vírou, s modlitbou, dostává do vínku lásku, pokoj a radost.

Měla jsem štěstí, že jsem se v takové rodině narodila a moji rodiče nám věnovali hodně času, společně jsme se modlili, chodili na mši svatou, setkávali se s rodinou i přáteli, protože se říká host do domu Bůh do domu.

Jako děti jsme o Vánocích navštěvovali dědečka s babičkou, těšili jsme se na tato setkání, a hlavně že se setkáme s Ježíškem, který tajemně navštíví naši rodinu a nadělí nám něco podle zásluh v adventním čase, protože jsme dělali dobré skutky a zapisovali nejen dobré, ale i zlé skutky a pokládali jsme to pod stromeček.

Celý den jsme zachovávali půst, byly jsme hodně hladoví...těšili se na jídlo, dárečky...V světnici kde byl stromeček, svítili jenom voskové svíčky a hromnička. Zvoneček ohlásil příchod Ježíška a za zpěvu koled jsme se postavili kolem stolu. Dědeček se přežehnal a pomodlil se s námi štědrovečerní modlitbu, uslyšeli jsme evangelium, modlitbu před jídlem, vzpomínka na celou rodinu, ale i na zesnulé... skutečně to byla štědrá večeře, pak se rozdávali skromné dárečky. Po večeři přicházela rodina i koledníci a zpívali krásné koledy, hrálo se na piano a pak se jelo za mrazivého počasí na půlnoční.

Tahle tradice se v naší rodině zachovala doposud. Jednou v roce, už ne na Vánoce, bývá zvykem, že v létě se naše rodina setká někde na chatě, nebo na chalupě v lůně překrásné přírody, která je dílem našeho nebeského Stvořitele. Bývá to o víkendu, hostitel od rána připravuje chutný guláš, postupně se začíná scházet ze všech koutů rodina. Každý přinese něco k snědku, něco málo k pití, důležité je, že se těšíme jeden na druhé-

ho, radost se setkání je úžasná. Schází se nás hodně, protože maminka pochází z osmi sourozenců. Máme v rodině dva salesiány, kteří nevynechají rodinné setkání a s radostí, optimismem typickým pro salesiánské charisma, přinášejí lásku a pokoj.

Kolem poledne jsme všichni pohromadě připravení ke slavení mše svaté, na to se každý s nás velice těší, protože je to to nejcennější z celého setkání...rodina se aktivně podílí na čteních, přímluvách, zpěvu a hlavně přijímá to nejcennější JEŽIŠE KRISTA. Po požehnání a závěrečném proslovu jsme duchovními otci vyzvaní k agapé, společně se pomodlíme Anděl Páně, poděkujeme za připravené dary a za ty kteří je s láskou nachystali. Následuje sdílení a vzájemné povídání. Pánové a kdo má zájem si odskočí na kopanou, bývá i kulturní program...veselá scénka, zpíváme a těšíme se, že nastupuje nová generace, protože každý rok přibývají noví členové rodiny, ale taky vzpomínáme na ty, kteří nás opustili a jsou ve věčnosti. Rekordní počet byl 73 zúčastněných, ale pravidelně se setkáváme kolem 40–50 lidí.

Tím, že jsem absolvovala malý kurz křesťanství, změnil se i můj pohled na žití v rodině. Dříve jsem neměla pochopení pro rodinné problémy, mockrát jsem odsuzovala jednotlivce za jejich chyby a přešlapy. Teď se na ně dívám s trpělivostí. Modlím se za pokoj v rodině, za jednotlivce, kteří se vzdálili od Pána. Někdy je to hodně náročné, milovat ty, kteří žijí bez Boha, kteří mají podíl na rozbití rodiny, nebo žijí bez svátostí. Všechny bolesti a trápení vždy obětuji za konkrétní jednotlivce a cítím, že mne to malinko posouvá dopředu.

Synovci a neteře, také vedou život bez svátostí, ale ráda se s nimi setkám, popovídáme si s láskou o problémech, bez výčitek a varování. Prosím za ně Ducha svatého, aby jim osvítil rozum a pomohl najít cestu k životu ve víře.

Děkuji Pánu, že se můžeme setkávat, společně slavit, děkovat a naplnit život pokojem a radostí ze společenství.

Anka

Celosvětová síť modlitby s papežem

Úmysly Apoštolátu modlitby na rok 2022

Denní modlitba Apoštolátu

Nebeský Otče,

kladu před tebe celý dnešní den a ve spojení s tvým Synem, který ve mši svaté neustále zpřítomňuje svou oběť za záchranu světa, ti nabízím své modlitby, práce, utrpení i radosti.

Duch Svatý, který vedl Ježíše, ať je i mým průvodcem a dává mi sílu svědčit o tvé lásce. Spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, to vše přináším jako svou nepatrnou oběť zejména na úmysly Svatého otce a našich biskupů:

úmysl papeže
národní úmysl

Svatý Františku Xaverský, oroduj za nás!
Svatá Terezie od Dítěte Ježíše, oroduj za nás!

Vydává: Česká provincie Tovaryšstva Ježíšova
Ječná 2, 120 00 Praha 2
www.popesprayer.va / www.jesuit.cz
www.cirkev.cz / www.modlitba.net

QR Platba

Děkujeme za dobrovolné příspěvky, které je možné zaslat na číslo účtu: 2020460003/6000, variabilní symbol: 14710 (PPF banka a.s., Evropská 2690/17, 160 41 Praha 6). Kdo potřebuje potvrzení o daru, ať do zprávy pro příjemce v platebním příkazu uvede svou poštovní adresu.

Leden

Úmysl papeže: **Za skutečné lidské bratrství**

Modleme se **za všechny, kdo jsou diskriminovaní a pronásledovaní kvůli náboženství**; ať ve společnosti, v níž žijí, jsou uznána jejich práva a důstojnost, pramenící ze skutečného lidského bratrství.

Národní úmysl: **Za lidi sevřené strachem**

Modleme se za všechny, kteří se obávají nového roku, aby zakusili pokoj od Pána.

Únor

Úmysl papeže: **Za řeholnice a zasvěcené ženy**

Modleme se za řeholnice a zasvěcené ženy; plni vděčnosti za jejich poslání a odvahu jim vyprošujme, aby i nadále nacházely **nové odpovědi na výzvy naší doby**.

Národní úmysl: **Za zimní olympijské hry**

Modleme se, aby konání zimních olympijských her přispělo ke skutečnému rozvoji lidských práv v Číně.

Březen

Úmysl papeže: **Za křesťanskou odpověď na bioetické výzvy**

Modleme se za nás křesťany, abychom tváří v tvář novým bioetickým výzvám vždy podporovali **ochranu života prostřednictvím modlitby i konkrétního nasazení ve společnosti**.

Národní úmysl: **Za katechumeny**

Modleme se za všechny, kdo se připravují na křest, aby pevně přilnuli ke Kristu a jeho církvi.

Duben

Úmysl papeže: **Za zdravotníky**

Modleme se za zdravotníky, kteří s velkým nasazením pečují o nemocné i starší lidi, aby **zejména v nejchudších zemích byli účinně podporováni** ze strany vlády i svého okolí.

Národní úmysl: **Za nová kněžská a řeholní povolání**

Modleme se za ty, kteří uvažují o povolání ke kněžství, jáhenství a zasvěcenému životu, aby poctivě naslouchali Pánovu hlasu a odvážně odpověděli na jeho volání.

Květen

Úmysl papeže: **Za víru mladých**

Modleme se za mladé lidi, povolané k plnosti života, aby v **Marii nacházeli vzor naslouchání, hloubky rozlišování, odvahy víry a odhodlání ke službě**.

Národní úmysl: **Za dobrovolníky ve farnostech**

Modleme se za všechny, kteří přispívají k životu farností, aby je Bůh posiloval a dával jim radost ze služby.

Červen

Úmysl papeže: **Za rodiny**

Modleme se křesťanské rodiny po celém světě, aby skrze konkrétní skutky prožívaly **nezištnou lásku a posvěcovaly se v každodenním životě**.

Národní úmysl: **Za nově vysvěcené kněze**

Modleme se za nově vysvěcené kněze, aby byli stateční a věrní a stále úžeji se spojovali s Kristem Velekněžem.

Červenec

Úmysl papeže: **Za starší lidi**

Modleme se za starší lidi, kteří představují kořeny a paměť lidu, aby jejich zkušenosti a moudrost **pomáhaly nejmladším dívat se do budoucnosti s nadějí a odpovědností**.

Národní úmysl: **Za české předsednictví Evropské unie**

Modleme se, aby české předsednictví Evropské unie přispělo k jednotě mezi zeměmi našeho kontinentu a k obnově křesťanských hodnot.

Srpen

Úmysl papeže: **Za malé a střední podnikatele**

Modleme se, aby malí a střední podnikatelé, vážně zasaženi hospodářskou a sociální krizí, našli **prostředky nezbytné k pokračování svého podnikání ve službách** okolí, ve kterém žijí.

Národní úmysl: **Za lidi na dovolených**

Modleme se za všechny, kteří se vydávají na cesty za poznáním a rekreací, aby Boha nalezli v kráse přírody i vznešenosti umění.

Září

Úmysl papeže: **Za zrušení trestu smrti**

Modleme se za to, aby v zákonech všech zemí světa byl zrušen trest smrti, který **poškozuje nedotknutelnost a důstojnost osoby**.

Národní úmysl: **Za synodní proces**

Modleme za místní církve evropského kontinentu, aby v rámci synodního procesu naslouchaly Duchu pravdy a pokoje.

Říjen

Úmysl papeže: **Za církev otevřenou všem**

Modleme se, aby církev, věrná evangeliu a odvážná při jeho ohlašování, byla **místem solidarity, bratrství a otevřenosti** a stále více žila v atmosféře synodality.

Národní úmysl: **Za volby do senátu**

Modleme se, aby nově zvolení senátoři vykonávali svůj úkol poctivě a spravedlivě.

Listopad

Úmysl papeže: **Za děti, které trpí**

Modleme se, aby děti, které trpí, především žijící na ulici, oběti válek a sirotci, měly **přístup ke vzdělání a mohly znovu zažít srdečnost rodinného prostředí**.

Národní úmysl: **Za návštěvníky hřbitovů**

Modleme se za všechny, kdo vzpomínají na své zesnulé, aby se otevřeli víře ve věčný život.

Prosinec

Úmysl papeže: **Za organizace dobrovolníků**

Modleme se, aby rozvojové a dobrovolnické organizace nacházely osoby ochotné zapojit se do společného dobra a **neustále hledat nové způsoby spolupráce na mezinárodní úrovni**.

Národní úmysl: **Za návštěvníky půlnočních bohoslužeb**

Modleme se na ty, kteří o Vánocích navštíví naše kostely, aby se nechali proniknout radostnou zvěstí.

Naléhavý úmysl *Apoštolátu modlitby papeže Františka* na měsíc prosinec 2021

Modleme se, abychom po vzoru Marie stavěli úděl živých lidí nad ideologie a jednali rychle ve prospěch těch, kteří trpí

Cesta papeže Františka na Kypr a do Řecka opět zblízka poukázala na Středomoří. Je to oblast vyostřených hranic – mezi světem, v němž to vře sociálními, ekologickými a válečnými katastrofami, a mezi světem nadějí, kde se život v uprchlických táborech zdá být snesitelnější než v domovině. Tato cesta papeže Františka nás učí neodvracet tvář a nenechat zapadnout do zapomenutí ty, kteří se stali oběťmi války, nenávisti, změny klimatu, obchodníků s lidmi nebo politickou zbraní. Vážnějším problémem, nežli migrace jsme – paradoxně – my sami, Evropané, kteří se k problému stavíme jako k záležitosti, která se nás netýká. „Středomoří, které po tisíciletí spojovalo různé národy a vzdálené země," řekl papež František v *hotspotu* na ostrově Lesbos, „se stává chladným hřbitovem bez náhrobků." Modrý pruh moře je hranicí bolesti. Jsou zde ti, kteří pochází z Afghánistánu – aby se dostali do přijímacího a identifikačního centra v uprchlickém táboře, museli pěšky přejít Írán a Turecko. Jsou zde ženy se zahalenými hlavami, které přežily v bojích s Islámským státem. Čekají zde na život afghánští, syrští, iráčtí a afričtí muži a ženy. Papežův postoj je nepopulární, zcela proti proudu. Popudí si tím veřejné mínění, spustí proti sobě přehršel nenávistných útoků, manipulací a pochybností. Ale on vidí jinak, očima Marie, která nese křehkost svého Syna v celém jeho lidství. Ujímá se spolu s ní života ohroženého v samém kořeni. Čeho je schopen člověk posedlý ideologiemi, z blízkosti, téměř na dosah od nás, lze pozorovat na polsko-běloruské hranici. Chudí se v rukách tyranů, gangů i státních režimů stávají zbraněmi. Můžeme být hrdí na to, že syrský uprchlík může říci: „Papež je naším hlasem." Stejně jako Wojtyła byl hlasem těch, kdo hlas neměli. Kdo se hlásí k Františkovi, hlásí se i ke sv. Janu Pavlu II.

Setkávání seniorů

Z dosavadních jednání synodálního procesu farnosti se jeví jako největší problém, že se vlastně příliš neznáme. Přijdeme do kostela, rádi se vidíme, ale nevíme, kdo jsme. Tak i většinou žijeme – nevíme s kým bydlíme v našem paneláku, v naší ulici. Jistě známe několik lidí, ale většinou jen obličej, ne jméno a ne život.

Co s tím lze udělat v naší farnosti? Rád se vrátím k modelu vztahů pro mobilní seniory. Měli jsme společenství takových se společnými cestami. Převážně na Šumavu do poutního místa svatého Vintíře, Gunthera Dobrá Voda u Hartmanic. Žije zde skvělá sklářská výtvarnice Vladěna Tesařová, která do kostela vyrobila skvělý oltář, křížovou cestu, betlém, sochu světce. Vše v zelenavé barvě šumavských vod. S manželem vlastní penzion v bývalé škole, kde jsme strávili v krásném společenství dlouhé časy společně v zimě, na podzim, či na jaře s ponořením do přírody nádherné Šumavy, v místě plném ducha svatého Vintíře. Vždy jsem se snažil přispět bohoslužbou slova a Eucharistií. Advent a půst, mše svaté v Hartmanicích, na Rejštejně, v Sušici. Ženy zajistily skvělé jídlo, muži něco k pití a všichni dohromady zpěv a hrátky. To stojí za zmínku. Začalo to hádáním světců. Manžel Vladěny je řezbář a

chodby jsou plné dřevěných světců. Jednou jsme s Lidkou šli chodbou a pak jsme začali předvádět hádanku, kdo jsme. Představovali jsme Jindřicha a Kunegunde, bavorské světce. Dali se poddat. Pak se přidali a předváděli zase jiné oblíbené svaté. Další roky jsme pokročili v inscenaci k legendě o svaté Dorotě v podání mužů, hlavní roli obsadil Václav Šedivý. S jeho bradkou byl jedinečná Dorotka. Impozantní král Martin Souček. Píseň z legendy na závěr. Ženy předvedly orientální tanec se svíčkami za kvílení mé zobcové flétny. Vrcholem našeho soukromého divadelnictví byla Drdova hra Hrátky s čertem. Důsledně jsme přehodili role, skvělý Martin Kabát byla Marie Hamanová, Lidunka doktorem Solfernem z pekla a chlapi hráli princeznu Dišperandu a Káču. Já jsem režíroval jako sám Drda. Video si občas pouštíme pro radost. Zkrátka jsme se vyřádili. Zestárli jsme, odložili běžky, někteří odešli na nebeskou Šumavu.

Nevzpomínám pro sentimentální dojmy, ale ptám se. Dorostla další generace, která by se takto mohla setkávat, aby se opravdu lidi poznali? Nabízím bohoslužbu slova a Eucharistii pro další společenství. Máme jistě problém Covid, ale pomalu se z něj vynořujeme, možnost této formy setkávání se oživuje pro očkované.

Václav Slavíček

Dny otevřených dveří v ZŠ Maltézských rytířů

Milí farníci,

ráda bych Vás pozvala na dny otevřených dveří do naší školy, které plánujeme na 17. ledna a 7 února.

Přihlásit se můžete na email skola@zsmr.cz nebo zavolejte na 774 527 819. Vyberte si čas příchodu od 8:00 do 17:00 vždy v celou hodinu. Vzhledem k hygienickým opatřením budeme provázet po škole jen malé skupinky. Využijte příležitost podívat se do tříd, jak se děti učí, prohlédnout si naši školní kuchyňku, ochutnat výrobky našich žáků a navštívíte i venkovní učebny, které vídáte jen přes zeď kostelní zahrady.

Pozvání se netýká jen rodičů a přátel našich žáků a dětí, které by k nám chtěly nastoupit. S potěšením uvítáme zájemce od nuly do devadesáti devíti let.

V září jsme zahájili 31. školní rok, máme se čím pochlubit.

Děkujeme za Vaši podporu a za modlitby.

J. Jenčíková, www.zsmr.cz

Je stáří radost?

Já i mnoho mých „kostelních“ přátel odešlo v roce 2003 do důchodu. Byli jsme ještě plni síly a nadšení z nově nabyté svobody. **A hlavně, byli mezi námi lidé s organizačními schopnostmi**. Slavili jsme společně svátky církevní i osobní, chodili jsme na společné túry, jezdili na poutě. Trávili jsme společně týden na Šumavě, v Krkonoších i jinde, v zimě na běžkách, v létě na výletech. Navštěvovali jsme významné památky architektury civilní i posvátné se zasvěceným výkladem, občas i s posvěcením od přítomného jáhna nebo kněze.

Ta léta patří mezi nejkrásnější období mého života.

Někteří z nás už doputovali „Domů“, ostatním přibyly starosti s tělesnou schránkou. Ale i když už se tak často nescházíme, radost z blízkosti lidské i Boží zůstala. Doufám, že mi tato radost vydrží až do konce života tady na zemi.

Eva Hoppeová

Milí farníci,

Tato doba zapříčinila mnoho těžkých situací, bez ohledu, jací jsme jeden na druhého.

Vždy, když poslouchám Slovo pána, snažím se nad ním zamyslet jak a jestli podle něho žiji.

Letos jsem dostala na Tetíně mnoho sil se zamyslet nad tím, jak prožívám všechno dění kolem

Snažím se ve slově i skutky spojit roztrhlé pouto s rodinou a odpustit jim. Lidem, kteří chtějí vám odpustí a jak je řečeno si zaslouží odpustit, ale vždy by to mělo být z obou stran.

Určitě si vážím, že jsem mohla jet na pouť na Tetíně, i když jsem tam již byla.

Slova, která tam byla řečená od církevních představitelů, mi hodně dala. Potom jsem se upřímně zamyslela. Při každé sv. Zpovědi u Otce Jiřího a Martina jsem se vyzpovídala skoro stejně, ale to proto – víc hlav – víc ví.

Pak mi hodně pomohla i rada o proslov s Otcem Martinem.

Pán Bůh zaplať, ale za tu jednu pouť a rady, které přišly na pravé místo – alespoň věřím a budu se snažit je rozšiřovat dál.

Jenom vždy, když moc myslím na dobro, tak se něco nebo někdo najde, kdo vás pokouší – asi chce vědět jakou máte „Víru“

Přeji všem dobrým lidem hezké Vánoce a pěkný nový rok 2022

Jitka Ševčíková

Hezké vzpomínání

Než jsme poprvé vyjeli na Šumavu do Dobré Vody u Hartmanic, znali jsme se většinou jen „od vidění“ z kostela. Teprve potom se z nás stala správná parta, ochotná společně prožívat různé, většinou milé zážitky.

Bylo nás dvanáct, šest manželských dvojic, přibližně stejného věku, tenkrát na začátku mezi šedesátkou a sedmdesátkou. Jezdili jsme do penzionu, jehož majitelkou byla paní Vladěna, umělkyně tvořící ze skla různé umělecké předměty – oltáře, sochy a reliéfy. Pro nás byla především milou paní majitelkou, která nám poskytovala ubytování za cenu dostupnou pro důchodce, umožňovala přístup do kostela, stojícího naproti penzionu a příležitostně nás seznamovala s historií a zajímavostmi místa, kde jsme pobývali. Proti penzionu, hned vedle kostela byla kaplička se studánkou, která měla blahodárný vliv na oči.

Jezdili jsme sem v zimě na lyže, v létě na turistické vycházky a výlety, na podzim na pouť ke svatému Vintíři, jemuž je kostel s nádherným skleněným oltářem a křížovou cestou, díly paní Vladěny, zasvěcen. Obdivovali jsme nádher-

nou šumavskou přírodu, pozoruhodnou ve všech podobách různých ročních období. Navštěvovali jsme okolní vesničky, ještě dnes plné upomínek na těžkou dobu války a pozdější odsun německého obyvatelstva, podívali jsme se k jezeru Laka, do Prášil do cukrárny, k zázračné studánce poblíž Hauswaldské kaple nad Srním, prohlédli jsme si hrad Velhartice, prošli jsme údolím Vydry k Čeňkově pile, často jsme vystupovali na Březník, kde bývala ve skalách poustevna sv. Vintíře, zajížděli jsme do Kašperských Hor nebo do Sušice pro zásoby potravin.

Společně jsme se modlili ranní chvály a nešpory, společně jsme prožívali bohoslužby slova, které v kostele sv. Vintíře sloužil jáhen Václav, jeden z nás. Na mše svaté jsme chodili nejčastěji dolů do Hartmanic, v jednom roce jsme prožili Popeleční středu v kostele v Sušici.

Společně jsme také jedli – dámy se střídaly ve vaření obědů, společně jsme prožívali dlouhé zimní i letní večery v pěkně vybavené jídelně. Večeří den nekončil. Zůstávali jsme a bavili se podle chuti a nálady – zpívali jsme, přednášeli básně, četli úryvky z oblíbené prózy nebo i z vlastní tvorby, hráli jsme pantomimu, hádali podle atributů svaté patrony a troufli jsem si dokonce na inscenaci pohádky Hrátky s čertem.

Někteří z nás si tak užili tolik zábavy, co za celý život ne. Stali se z nás dobří přátelé a naše přátelství rozhodně neskončilo návratem do Kladna. Pravidelně jsme se setkávali. My ženy nad texty z bible a na zkouškách chrámového sboru, muži zase měli své vlastní schůzky, kde řešili současné události ve společnosti, v církvi i ve farnosti. Obyčejně se k nám přidávali i další senioři, kteří s námi sice na Dobré Vodě nebyli, ale měli stejný názor na společenství a stejnou chuť se vzájemně setkávat. Často jsme také pořádali výlety a poutě například na Velehrad, do Staré Boleslavi, pár dní jsme pobyli v klášteře v Oseku a v Prachovských skalách. Slavili jsme společně několik silvestrů – jednou na hoře Říp, podruhé jsme vzali za vděk Kožovou horou. Ale to všechno začalo tam na Šumavě, v Dobré Vodě.

Bohužel, nic netrvá věčně, a tak i krásné zážitky přestaly. Z našeho společenství jako první odešel můj manžel, za ním postupně i další. My ostatní jsme se z čipperných důchodců změnili v důchodce postižené častými neduhy. Už si netroufáme na to, co dřív. Můžeme si na to nad stovkami fotografií jen vzpomínat. Ale penzion na Dobré Vodě je stále k dispozici těm, kteří by to stejně jako my chtěli zkusit – vytvořit z lidí, kteří se znají jen tak „od vidění“ z kostela společenství, plné upřímné víry a vzájemného přátelství.

S trochou lítosti v srdci vzpomínala

Marie Hamanová

Milí dospeláci,

Naša tohtoročná predvianočná duchovná obnova ma veľmi povzbudila v tomto čase Adventu. Rozhodla som sa s Vami podeliť o pár myšlienok. Možno aj Vás ešte oslovia a obohatia čas ADVENTU a VIANOC.

Počúvaj Izrael ! Shema IZRAEL ! Počúvaj Martin, Eliška, Zuzana, Ján.....

Je Boh u Teba na 1. mieste?...Nie je, ak by bol, nepáchal by si hriechy.....Je to rodina? Práca? Kariéra? Majetok?.....**Kto je na 1.mieste v mojom živote? Milujem ho celým srdcom?**

Evanjelista Lukáš - Predpoveď o narodení P. Ježiša

Mladé dievča Mária, ktorá je zasnúbená s Jozefom...., plánuje si budúcnosť.....a zrazu sa dozvedá od anjela, že porodí

Mesiáša z Ducha Sv. Predstav a vži sa do tých časov: žena- Židovka, neznamená nič...dozvedá sa, že bude tehotná (hrozí ukameňovanie, ak nebude mať muža), ak ju neukameňujú, ostane sama, bez postavenia, bez ničoho....ako bude živiť dieťa?.....Podľa zvykov otec dával meno synovi a tu jej anjel povie, že sa bude volať Ježiš..... šok za šokom ..... Vieme si predstaviť ako sa zarazila (orig. preklad zdesila – udivila) ? A predsa odpovedá: "Staň sa mi podľa Tvojho slova."

Anjel jej hovorí: NEBOJ SA!

Ona HO nosí 9 mesiacov.....**my ho môžeme mať každý deň bezbolestne**. **Keď HO nosím so sebou, tak sa nemusím NIČOHO báť!**

Keď dodržiavaš prikázania, zhoď svoje starosti na Pána!

ON sa rodí v chudobe. Prečo? Aby ti ukázal, že on nie je nejaký princ moci a slávy. Ukazuje ti, že sa rodí ako človek s ťažkosťami života, lebo na seba berie celé ľudstvo – dieťa, plienky, jasle – atribúty Vianoc..

ON TÚŽI PO NAŠEJ LÁSKE ! ON ŤA NESMIERNE MILUJE!

Vychádzajúci z výsosti prichádza na svet a uvádza naše kroky na cestu pokoja.

Bez Krista sme v tme hriechu. On osvieti temnosty minulosti, aby všetko zahladil a ja sa mám v ADVENTE prebudiť z hriechu. **Tak sa poďme prebudiť! Poďme skrz podstatu Vianoc objaviť čaro ADVENTU!**

Betlehém nás učí ako môžeš každý priestor posvätiť, pretože priestor nie je dôležitý. Dôležité je s kým si v tom priestore !

Želám nám všetkým, aby bol na prvom mieste **BOH a nie STRACH !** NEBOJME SA ! ON JE S NAMI!

Požehnané a milostiplné vianočné sviatky želá Katarína s rodinou

PROČ jsem se narodil, říka Bůh

Narodil jsem se nahý, říka Bůh, abys uměl svléknout sebe sama ze všech **přetvárek.**

Narodil jsem **se chudý**, abys sis mě přál jako jediné **bohatství.**

Narodil jsem se v **stáji**, abys ses naučil **posvěcovat každý proctor.**

Narodil jsem se **slabý,** říka Bůh, abys neměl ze mně **strach.**

Narodil jsem se **pro lásku**, abys nikdy nepochyboval o mé **lásce**.

Narodil jsem se v **noci**, abys uvěřil, že mohu **prozářit** jakoukoliv **realitu**.

Narodil jsem se jako **osoba**, říka Bůh, aby ses nikdy nemusel stydět být sebou **samým**.

Narodil jsem se jako **člověk**, abys mohl mít ke mně **vztah**.

Narodil jsem se jako **člověk**, abys mohl být jako Bůh se mnou v **nebi**.

Narodil jsem se **pronásledován**, abys uměl přijmout **těžkosti.**

Narodil jsem se **v jednoduchosti**, abys si přestal být **komplikovaný.**

Narodil jsem se **v Tvém životě**, říka Bůh, abych přivedl všechny do **Otcova domu**.

Karina Popovičová

Vážení farníci,

chtěla bych vás touto cestou pozdravit a seznámit vás s aktuálním děním v naší mateřské škole. Teď, v adventním čase, se s dětmi každý den pravidelně scházíme u adventního věnečku a vyprávíme si vánoční příběh. Těšíme se na mši s P. Martinem a na vánoční nadílku nových hraček.

Pracujeme na nových internetových stránkách školy, které jsou již částečně v provozu, ale pořád doplňujeme nové informace.

Rádi bychom touto cestou nabídli zájemcům o zápis do CMŠ možnost individuální návštěvy školy a její prohlíd-

ku. Tuto návštěvu si lze domluvit na tel. čísle: 312 684 143 nebo na e-mailové adrese: cms-radost.cz. Zájemcům o umístění dítěte nabízíme rodinné prostředí, stálý kvalifikovaný kolektiv pracovníků a školní vzdělávací program „Kytička pro radost“. Těšíme se na setkání s případnými zájemci.
Přejeme všem požehnané vánoční svátky a vše dobré v novém roce 2022.

Anna Valentová

Pozvánky na vánoční hudební akce

Srdečně zveme na dva vánoční koncerty, při kterých zazní vánoční skladby českých barokních mistrů. Účinkují Gemini musicales a hosté. Barokní hudba bude k slyšení i během vánočních bohoslužeb u P. Marie na Boží Hod a na Nový rok.

26. 12. (ne) - vánoční koncert - od 16 h v kostele sv. Mikuláše v Kladně-Švermově. Zazní koledy a vánoční hudba doby baroka.

28. 12. (út) - vánoční mše s barokní hudbou na kladenském zámku - od 18 h v zámecké kapli. Po mši následuje komorní hudební program.

Jak jsme zváni k synodalitě

Papež František nás upozorňuje na radikální individualismus, který se šíří podobně jako současný virus, a je obtížné zabránit jeho šíření. Je možné, že tím, že jsme staří a v mnoha možnostech omezení, chybějící společenství si víc uvědomujeme. Apoštol Pavel v listech Ř 12,4-5 a v 1K12,12-14 nás vede k životu ve společenství-církvi-těle Kristově. Evangelium nás učí praktickému jednání, aby společenství žilo s Ježíšem a následovalo ho. Názorně nám to teď řekl Lukáš v evangeliu o 3. neděli adventní (L 3,10-18).
Výše uvedené texty nás vedou k tomu, že díky Ježíšovi se už první křesťané učili znát tajemství komunity, tajemství společenství. M. Scott Peck ve své Nevyšlapané cestě vypráví: "V Korintě, v zastrčené uličce seděl hlouček lidí. Šel okolo nich cizí člověk a byl neskutečně přitahován k těmto lidem. I když nevěděl o čem si povídají, chtěl něco zachytit, ale moc tomu nerozuměl. Povídali si o nějakém Ježíši a bylo na nich vidět, jak je jim spolu dobře. Věděl jistě, že by mezi ně chtěl patřit, přiblížit se jim." Ježíš na Zelený čtvrtek zvrátil společenský řád. On, Pán a Mistr, si neváhal vzít oděv otroka, aby nám ukázal, že službu si nevybíráme, a dodává k tomu, že nám tak dává příklad, abychom i my byli ochotni jednat podobně. Doplňuje to Ditrich Bonhoeffer: "V podstatě se vzájemně potřebujeme. Potřebuji druhého vždy, když se octnu v pochybnostech a zmalomyslním. Sám od sebe si pomoci nemohu. Potřbuji druhého jako nositele a zvěstovatele božského, spásonosného slova. Potřebuji bratra kvůli Ježíši Kristu. Kristuss v mém srdci je slabší než Kristus v bratrově slově. V Ježíši Kristu si navzájem patříme jeden druhému. Patříme Kristu, protože jsme v něm. Proto jsme v Písmu nazýváni tělem Kristovým. Tím patříme také k sobě navzájem."
Ptám se sám sebe: co se s námi děje, že se naše soudržnost rozpadá? A byla vůbec někdy mezi námi? My jsme většinu života žili v totalitním prostředí, kde křesťanství bylo odmítáno, a přesto jsme vyhledávali, jak jít spolu ve víře, i když takové jednání bylo životu nebezpečné. Živou vzpomínkou pro mne je touha vdovce se čtyřmi malými dětmi.Jak ten toužil po společenství! Dal dohromady dvanáct lidí, abychom se

setkávali nad Božím slovem. Vždy jsme se sešli v jiné domácnosti. Museli jsme promýšlet, jak na sebe neupozornit okolí a znát civilní důvody našeho setkání. Bylo to o tom, co nám připomíná Bonhoeffer, ale i hlouček lidí v Korintě.

Je pravda, že v totalitním prostředí nežil celý svět v ohrožení, oproti dnešku, kdy pandemie coronaviru zasáhla celý svět. Je to ale důvod k tomu, abychom se dostávali do individualismu? Každé zlo vhání člověka do osamocenosti, aby nás oddělovalo od Boha, který je Společenstvím. Sdělovací prostředky nám nahánějí strach velkou úmrtností, ale není to tím, že jsme k sobě navzájem bezohlední a riskujeme se životy svými i druhých lidí? V totalitě jsme se snažili žít zodpovědně. Zodpovědné chování nám pomůže i teď, abychom nepropadli individualismu, abychom v sobě probouzeli nadšení i radost z toho, že můžeme žít ve společenství konkrétních lidí.

Stanislav Pavlík

Arciděkanství Kladno
náměstí Starosty Pavla 2 - 3
272 00 Kladno
Tel.: 312 24 26 28
e-mail:
martin.chleborad @ gmail.com
Internet: farnostkladno.cz
https://
farnostkladno.wordpress.com/

POŘAD BOHOSLUŽEB O VÁNOCÍCH 2021 A NA NOVÝ ROK 2022

Kostel Nanebevzetí Panny Marie v Kladně (nám. Starosty Pavla)

24. 12. Vigilie Narození Páně, "Půlnoční" mše ..... 24.00 h.
25. 12. Slavnost Narození Páně, mše ..... 10.00 h.
26. 12. Svátek sv. rodiny, mše ..... 10.00 h.
1.1.2022 Nový rok - Slavnost Matky Boží Panny Marie, mše ..... 10.00 h.

Náměstí Starosty Pavla

1.1.2022 Ekumenická bohoslužba ..... 16.00 h.

Zámecká kaple sv. Vavřince

27. 12. Svátek sv. Mláďátek betlémských, mše ..... 18.00 h..

Kostel Nejsvětějšího Srdce Páně - Kročehlavy (Školská ul.)

24. 12. Vigilie Narození Páně, mše ..... 16.00 h.
25. 12. Slavnost Narození Páně, mše ..... 8.30 h.
26. 12. Svátek sv. Rodiny,, sv. Štěpána, mše ..... 8.30 h.
31. 12. Poděkování za uplynulý rok ..... 16.00 h.
1.1.2022 Nový rok - Slavnost Matky Boží Panny Marie, mše ..... 8.30 h.

Kaple sv. Floriána - třída T. G. Masaryka (pěší zóna – centrum města)

24. 12. Vigilie Narození Páně, mše ..... 15.00 h.
25. 12. Slavnost Narození Páně, mše ..... 18.00 h.
26. 12. Svátek sv. Rodiny, sv. Štěpána, mše ..... 18.00 h.
31. 12. Poděkování za uplynulý rok ..... 15.00 h.
1.1.2022 Nový rok - Slavnost Matky Boží Panny Marie, mše ..... 18.00 h.

Kostel sv. Mikuláše Vrapice (konečná MHD č. 4)

25. 12., 26. 12.,a 1.1.2021 mše vždy v ..... 8.30 h.

Kostel sv. Mikuláše - Švermov - Hnidousy (konečná MHD č. 2)

24. 12. Vigilie Narození Páně, "Půlnoční" mše ..... 24.00 h.
25. 12., 26. 12. a 1.1.2021 mše vždy v ..... 10.30 h.

! ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA !

Příležitost ke svátosti smíření ve všední den je 1/2 hod. před bohoslužbou.